

2 Par 20, 20.

20 Za časného jitra vytáhli na tekójskou poušť. Když vycházeli, Jóšafat se postavil a řekl: "Slyšte mě, Judejci i obyvatelé Jeruzaléma! Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar."

Adventisté mají jeden dar – EGW. Budme za to vděční.

1 Kor 13,8.-12.

8 A kdyby polnice vydala neurčitý zvuk, kdo by se připravoval k bitvě?

9 Tak i vy: Jestliže ve vytržení nepromluvíte jasné slovo, jak se má poznat, co bylo řečeno? Budete mluvit jen do vzduchu!

10 Na světě je mnoho různých řečí a každá má svá slova.

11 Jestliže však neznám význam těch slov, budu pro mluvícího cizincem a on zase bude cizincem pro mne.

12 Tak i vy: když tak horlivě usilujete o duchovní dary, snažte se, abyste měli hojnost těch, které slouží růstu celé církve.

Na Biblické příběhy se díváme jinak v době dětství a jinak v dospělosti. Např. královna Ester – nebyla jen královnou krásy, jak jsme vnímali v dětství. Celý rok trávila v lázních a měla veškerou péči. Nebyla jen krásná, byla nejlepší. Protože si ji vybral král. Asi nežila jako židovka, protože král to o ní nevěděl.

Jak se dívá dítě na rodiče? Cca do 4let si myslí, že rodiče ví úplně všechno. Kdy dospějeme, náš pohled by se měl měnit. Máme 3 možné postoje:

1. Vzpoura – k EGW, k rodičům... Chceme žít podle sebe, bez Boha, nechceme slyšet, co říká Písmo.
2. Zůstat dítětem i v dospělosti – mama hotel. Někdo jiný ovládá náš život, nehrozí nám žádné nebezpečí. Budeme slepě přejímat vše, co je v Písmu? To nejde, stali bychom se brzy terčem kritiků křesťanství. Nebudeme přece chodit po vodě, nenecháme se schválně uštknout hadem...
3. Rodiče jsou rádci a přátelé – máme vytvořeno prostředí pro naše svobodné rozhodnutí.

Problém nastává ve chvíli, kdy nám chce rodič dát radu a my ji špatně pochopíme.

„Okolnosti mění podmínky a mění vztah mezi věcmi.“ 3SM 217

Výkladové chyby:

1. Eisegese – **Mat 15, Marek 7** – „co jíme nás znečišťuje“ – vkládáme do textu něco, co bychom tam chtěli mít a co tam není.
2. Chyba kořene – myslíme si, že základ slova (např. v řečtině) je podstatou jeho významu
3. Paralelomanie – dáváme k sobě věci, které k sobě nepatří a hledáme v textu sebe.
4. Logika „buď a nebo“ – když já mám pravdu, musí ten druhý lhát. To je řecký přístup, ne hebrejský. „Opakem pravdy může být zase pravda.“

Ne všechny texty EGW a Bible řeší naše problémy !!!!

Bible vypráví příběhy a ukazuje principy, které nás vedou dál.

Proč máme 4 evangelia? Proč není jen jedno? Abychom nebrali jedno dogmaticky, ale abychom přemýšleli.

Dítě si myslí, že ví všechno.

Kdysi žilo ve vesnici šest slepých mužů. Jednoho dne jeden z vesničanů řekl: "Hej, dnes je ve vesnici slon! Neměli ponětí, co je slon. Rozhodli se jít slona poznat, ačkoli nemohli slona vidět. Když přišli ke slonovi, začali se ho dotýkat.

"Hej, slon je jako sloup," řekl první muž, který se dotkl nohy.

"Ach ne! Je jako provaz," řekl druhý muž, který se dotkl ocasu.

"Ach ne! Je to jako hustá větev stromu," řekl třetí muž, který se dotkl hřbetu slona.

"Je to jako velký ventilátor," řekl čtvrtý muž, který se dotkl ucha slona.

"Je jako obrovská zeď," řekl pátý muž, který se dotkl břicha slona.

"Je jako pevné potrubí," řekl šestý muž, který se dotkl chobotu.

Začali argumentovat o tom, jaký je slon, kde je pravda o slonu a všichni z nich trvali na tom, že mají pravdu. Vypadalo to, že se nikdy nedohodnou na tom, jaký je skutečně slon, každý tvrdošijně trval na svém poznání. Moudrý muž prošel kolem a uviděl je. Zastavil se a zeptal se:

"Co se děje?"

Řekli:

"Nemůžeme se dohodnout na tom, co je to slon."

Každý z nich řekl, co si myslí, že je slon. Moudrý muž jim klidně vysvětlil:

"Všichni máte pravdu. Důvod, proč každý z vás říká něco jiného je, že se každý z vás dotkl různých částí slona. Takže ve skutečnosti má slon všechny ty rysy, které jste všichni řekli."

"Děkujeme," řeklo šest slepců. "Pokud budeme trpělivě naslouchat vzájemnému pohledu, můžeme získat mnohem lepší kolektivní představu o tom, jak slon skutečně vypadá."

Myslíme si, jak Písmo a EGW známe, ale budeme jistě překvapeni.

„Čím blíže jsme Ježíši Kristu, tím více vidíme chyby na vlastním charakteru.“

V dospělosti bychom měli brát vážně rady, ale rozhodovat bychom se měli podle svého vlastního rozumu.

1 Kor 14, 20.

20 Bratří, ve svém myšlení nebuďte jako děti. Ve zlém buďte jako nemluvnata, ale v myšlení buďte dospělí.

Mat 5,48.

48 Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Dokonalý = chovejme se zrale, dospěle.